

پنجشنبه 2 فروردین 1397 - 4 رجب 1439 - 22 مارس 2018

تظاهرات مردمی علیه حکومت جمهوری رضاخانی در تهران (1303 ش)

تظاهرات مردمی علیه حکومت جمهوری رضاخانی در تهران (1303 ش)

رضاخان پس از به دست گرفتن قدرت، درصدد برآمد تا خود، پادشاهی پهلوی را تأسیس نماید. از این رو در ابتدا شعار جمهوری خواهی سر داد تا مقدمه‌ای برای انتقال از قاجار به پهلوی باشد. با اعلام این خبر، عده زیادی از مردم و روحانیون در میدان بهارستان، روبروی مجلس شورای ملی اجتماع نموده و علیه جمهوری و رضاخان شعار می‌دادند. در نتیجه بین مردم و نظامیان زد و خورد شدیدی روی داد که به کشته و زخمی شدن تعدادی از مردم منجر شد. این واقعه، رئیس مجلس را به واکنش سریعی وا داشت و دستور داد تا مجلس، تکلیف سردار سپه را معین کند. این عکس‌العمل تند، رضاخان را به ترس و عذرخواهی افکند و سرانجام با اوج‌گیری تظاهرات مردمی در شهرهای مختلف علیه جمهوری ساختگی رضاخانی، سردار سپه انصراف خود را از جمهوریت اعلام نمود. درگذشت "محمد بن علی واسطی" معروف به "ابن معلم" شاعر مسلمان (592 ق)

ابوالغنائم محمد بن علی بن فارس واسطی مشهور به ابن المَعْلَم در سال 501 ق در عراق به دنیا آمد و تا آخر عمر در همان جا باقی ماند. او در اشعارش مضامین اخلاقی و اجتماعی را با الفاظی ساده و روان مطرح کرده است. هم‌چنین اشعاری در مدح و نیز موضوعات عرفانی دارد. ابن‌المعلم هرگز از قالب‌های کهن عرب دست برنداشت اما گاه‌گاه کوشید مضامین آنها را با الفاظ جدید، عرضه کند. تنها اثر به جای مانده از ابن معلم دیوان اشعار اوست. روز جهانی آب

رشد فزاینده جمعیت و افزایش مصرف آب، قطع بی‌رویه درختان جنگل‌ها و تغییر اکوسیستم طبیعت، رشد شهرسازی و افزایش صنایع آلوده کننده آب، شیوه‌های نامناسب و غیر اصولی کشاورزی، احداث سدهای مخزنی و ایجاد دریاچه‌های مصنوعی، همگی از عوامل نابودی چرخه منظم آب در سطح جهان است که نوعی تهدید جدی برای جامعه بشری محسوب می‌شوند. از این‌رو و در راستای آگاه ساختن جهانیان به اهمیت روزافزون آب و ایجاد سیستم‌های جهانی و توسعه منابع آب، در کنفرانس جهانی توسعه و محیط زیست که در سال 1992م در شهر ریودو ژانیروی برزیل تشکیل شد، روز بیست و دوم مارس برابر با دوم فروردین به عنوان روز جهانی آب معین شد و در مجمع عمومی سازمان ملل متحد به تصویب رسید. آغاز عملیات بزرگ فتح المبین، در منطقه دزفول (1361 ش)

این عملیات که با مراجعه به قرآن کریم، فتح‌المبین نامگذاری شده بود، در چهار مرحله، از دوم تا دهم فروردین 1361 صورت گرفت. رزمندگان اسلام در عملیات فتح‌المبین در جبهه جنوب و غرب دزفول و شوش با دشمن درگیر شده و نتایج ذیل را به دست آوردند: تلفات نیروی انسانی دشمن: 15 هزار نفر اسیر و 25 هزار نفر کشته و زخمی؛ آزادسازی قریب به 2400 کیلومتر مربع از خاک جمهوری اسلامی شامل مراکزی چون سایت و رادار دزفول، جاده مهم دزفول - دهلران؛ رهایی یافتن از زیر دید و توپخانه دشمن در شهرهای شوش، دزفول و اندیمشک و پایگاه شکاری دزفول و... . تجهیزات و امکانات: تانک و نفربر: 360 دستگاه انهدامی و 320 دستگاه اغتنامی، هواپیما: 18 فروند انهدامی، خودرو: 300 دستگاه انهدامی و 500 دستگاه اغتنامی، توپخانه: 50 قبضه انهدامی و 165 قبضه اغتنامی. تأسیس "اتحادیه عرب" به ابتکار دولت مصر (1945م)

اتحادیه یا جامعه عرب اتحادیه‌ای است که به پیشنهاد ملک فاروق پادشاه وقت مصر و با امضای پیمانی توسط دولت‌های سوریه، عراق، اردن، عربستان، مصر و یمن در 22 مارس 1945م به وجود آمد. طرح تأسیس این اتحادیه در اجلاسی که در 25 سپتامبر 1944م در بندر اسکندریه مصر تشکیل شد به تصویب رسیده بود و هدف از تشکیل این اتحادیه، حفظ تمامیت ارضی و استقلال کشورهای عضو و برقراری همکاری نزدیک سیاسی، اقتصادی و فرهنگی میان اعضا بوده است. در نخستین کنفرانس این اتحادیه، نمایندگان از اعراب فلسطین هم شرکت داشتند و هدف اتحادیه نیز بیشتر مبارزه با فکر تشکیل یک دولت یهودی در فلسطین بود. پس از تشکیل رژیم صهیونیستی و وقوع جنگ‌های اعراب و اسرائیل، اتحادیه عرب با هدف مبارزه با این رژیم و احقاق حقوق فلسطینی‌ها به فعالیت خود ادامه داد ولی با بروز اختلاف بین خود کشورهای عربی، جلسات این اتحادیه بیشتر به بحث و گفتگو درباره مسائل مورد اختلاف اعراب اختصاص یافت. پس از چندی کشورهای عربی لیبی، سودان، تونس، مغرب، الجزایر، بحرین، جیبوتی، کویت، لبنان، موریتانی، عمان، قطر، سومالی، امارات متحده عربی و سازمان آزادی بخش فلسطین نیز به این اتحادیه پیوستند و اتحادیه عرب با بیش از بیست کشور عربی، کار خود را ادامه داد. در سال 1950، تعدادی از اعضای اتحادیه، یک قرارداد امنیت جمعی امضا کردند و در 1962م این اتحادیه تصمیم به ایجاد یک فرماندهی نظامی مشترک گرفت. اما همکاری‌های نظامی در اتحادیه عرب، عملاً تحقق نیافت و کشورهای خط مقدم نبرد با رژیم صهیونیستی در

جنگ؛rlm&هاي خود با اين رژيم تنها ماندند. در سال 1979م به دنبال امضاي قرار داد جداگانه صلح بين مصر و رژيم صهيونيستي در كمپ ديويد، مصر كه خود بنیان؛rlm&گذار اتحاديه عرب بود، از اين سازمان اخراج شد و مقر اتحاديه عرب از قاهره به تونس انتقال يافت. ده سال بعد در سال 1989م، مصر مجدداً به عضويت اتحاديه پذيرفته شد و با توجه به اين واقعيت كه در سياست مصر نسبت به اسرائيل تغييرى حاصل نشده است، پذيرش مجدد مصر به عضويت اتحاديه عرب را مي؛rlm&توان به عنوان عقب گرد سياست اتحاديه عرب در قبال رژيم صهيونيستي تلقي نمود. اتحاديه عرب علي رغم در اختيار داشتن سرزمين؛rlm&هاي وسيع و ثروت و منابع انبوه خدادادي، نقش چندان مهمي در سياست؛rlm&هاي كلان جهان ندارد و در بسياري از مسائلي كه حتي به خود جامعه عرب مربوط مي؛rlm&شود منفعلانه عمل مي؛rlm&كند. علاوه بر اين، وجود اختلافات متعدد در داخل اتحاديه عرب، مانع از مطرح شدن اين اتحاديه به عنوان نهادي قدرت؛rlm&مند و صاحب نفوذ در منطقه و جهان شده است.